Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (odvolacia komora)
z 15. septembra 2010

Vec T-157/09 P

Luigi Marcuccio
proti
Európskej komisii

„Odvolanie — Verejná služba — Úradníci — Primeraná lehota na predloženie návrhu na náhradu škody — Omeškanie — Odvolanie, ktoré je čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné“

Predmet: Odvolanie podané proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu Európskej únie (prvá komora) z 18. februára 2009, Marcuccio/Komisia (F-42/08, Zb. VS s. I-A-1-35 a II-A-1-147), smerujúce k zrušeniu tohto uznesenia

Rozhodnutie: Odvolanie sa zamieta. Luigi Marcuccio znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii v rámci tohto konania.

Abstrakt

1. Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti
(Štatút Súdneho dvora, článok 21 prvý odsek a článok 53 prvý odsek; Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 138 ods. 1)

2. Úradníci — Žaloba — Žiadosť v zmysle článku 90 ods. 1 služobného poriadku — Lehota na podanie
(Článok 236 ES; Služobný poriadok úradníkov, články 90 a 91)

3. Úradníci — Žaloba — Lehoty — Žiadosť o náhradu škody adresovaná inštitúcii
(Článok 236 ES; Štatút Súdneho dvora, článok 46; Služobný poriadok úradníkov, článok 90)

4. Úradníci — Žaloba — Lehoty — Žiadosť o náhradu škody adresovaná inštitúcii
(Štatút Súdneho dvora, článok 46; Služobný poriadok úradníkov, článok 90)

5. Konanie — Lehoty na podanie žaloby — Doručenie žaloby doporučenou poštovou zásielkou
(Rokovací poriadok Súdu pre verejnú službu, článok 39 ods. 1 a článok 100 ods. 3)

1. Na základe článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje na konanie pred Všeobecným súdom v súlade s článkom 53 prvým odsekom tohto štatútu a článku 138 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, musí žaloba obsahovať najmä stručné vysvetlenie žalobných dôvodov. Musí v nej byť vyjadrené, v čom spočíva žalobný dôvod, na ktorom je žaloba založená, pričom jeho abstraktné vyjadrenie nezodpovedá požiadavkám štatútu ani rokovacieho poriadku. Navyše toto

vysvetlenie dôvodov, aj keď stručné, musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si jeho obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, a to prípadne aj bez ďalších podporných informácií.

Právna istota a riadny výkon spravodlivosti vyžadujú na to, aby žaloba alebo konkrétnejšie žalobný dôvod boli prípustné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sú založené, vyplývali koherentným a zrozumiteľným spôsobom už zo samotného textu žaloby. V tejto súvislosti Všeobecnému súdu neprináleží, aby zisťoval, či spomedzi všetkých skutočností, ktoré sú uvedené na podporu prvého dôvodu, môžu byť niektoré použité na podporu druhého žalobného dôvodu.

(pozri bod 27)

Odkaz:

Všeobecný súd, 23. marca 2010, Marcuccio/Komisia, T-16/09 P, bod 15 a citovaná judikatúra

2. Spor o náhradu škody medzi úradníkom a inštitúciu, v ktorej úradník pracuje nebo pracoval, spadá, pokiaľ má pôvod v služobnom pomere spájajúcom dotknutú osobu s inštitúciou, do pôsobnosti článku 236 ES (ktorého znenie je totožné so znením článku 270 ZFEÚ) a článkov 90 a 91 služobného poriadku.

Skutočnosť, že článok 236 ES a článok 90 služobného poriadku nestanovuje nijakú lehotu na podanie žiadosti o náhradu škody, neznamená, že by požiadavka na dodržanie primeranej lehoty na podanie takého návrhu bola protiprávna. Uplatnenie týchto ustanovení najmä na návrh na náhradu škody totiž musí byť v súlade so všeobecnými zásadami práva Európskej únie, ktorými sú zásada právnej istoty a zásada ochrany legitímnej dôvery. V prípadoch, v ktorých právne predpisy neupravujú túto otázku, všeobecné zásady bránia tomu, aby inštitúcie a fyzické alebo právnické osoby konali bez časového obmedzenia, pretože by tak bola ohrozená najmä stabilita dosiahnutého právneho postavenia, a vyžadujú, aby bola dodržaná primeraná lehota.

Napadnutie skutočnosti, ktorá viedla k vzniku škody spôsobenej európskou inštitúciou v rámci vzťahov so jej zamestnancami, po uplynutí primeranej lehoty, ovplyvňuje istotu právnych vzťahov medzi uvedenou inštitúciou a jej zamestnancami a zaťažuje rozpočet Európskej únie výdavkami spojenými s s časovo príliš vzdialenou skutočnosťou spôsobujúcou škodu. Zásada právnej istoty preto vyžaduje, aby zamestnanci podávali svoje žiadosti o náhradu škody v primeranej lehote potom, ako im vznikla škoda spôsobená európskou inštitúciou v rámci ich vzťahov s ňou.

(pozri body 40 – 43)

Odkaz:

Súd prvého stupňa, 5. októbra 2004, Eagle a i./Komisia, T-144/02, Zb. s. II-3381, bod 62; Súd prvého stupňa, 26. júna 2009, Marcuccio/Komisia, T-114/08 P, Zb. VS s. I-B-1-53 a II-B-1-313, bod 12 a citovaná judikatúra; Všeobecný súd, 23. marca 2010, Marcuccio/Komisia, už citované, bod 34 a citovaná judikatúra

3. Spor o náhradu škody medzi úradníkom a inštitúciu, v ktorej úradník pracuje nebo pracoval, spadá, pokiaľ má pôvod v služobnom pomere spájajúcom dotknutú osobu s inštitúciou, do pôsobnosti článku 236 ES, a nie do pôsobnosti článku 46 Štatútu Súdneho dvora. Päťročná premlčacia lehota stanovená v poslednom uvedenom ustanovení teda nie je kritériom na posúdenie primeranosti lehoty na podanie žaloby, o ktorú ide v prejednávanej veci, ale nanajvýš relevantným porovnávacím kritériom v rámci tohto posudzovania, pretože zmyslom tejto premlčacej lehoty je aj zaručiť právnu istotu pri žalobách na náhradu škody podávaných proti Európskej únii. Skutočnosť, že návrh bol podaný pred uplynutím piatich rokov od okamihu, keď sa dotknuté osoby dozvedeli o situácii, na ktorú sa sťažujú, tak nestačí na to, aby sa dospelo k záveru, že uvedený návrh bol podaný v primeranej lehote.

(pozri bod 45)

Odkaz:

Všeobecný súd, 23. marca 2010, Marcuccio/Komisia, už citované, bod 37 a citovaná judikatúra

4. Určenie lehoty na podanie žaloby na náhradu škody je právna otázka. Pokiaľ uplatniteľná právna úprava nestanovuje lehotu na podanie návrhu na náhradu škody vyplývajúcu zo služobného pomeru medzi úradníkom a inštitúciou, v ktorej pracuje, musí sa uvedený návrh podať v primeranej lehote, ktorá sa určí so zreteľom na okolnosti daného prípadu. V tejto súvislosti síce Súd pre verejnú službu zvrchovane zisťuje a posudzuje relevantné skutočnosti, s výhradou ich skreslenia, ich následná právna kvalifikácia vzhľadom na zásadu dodržania primeranej lehoty však podlieha súdnemu preskúmaniu Všeobecným súdom.

(pozri bod 47)

Odkaz:

Všeobecný súd, 23. marca 2010, Marcuccio/Komisia, už citované, bod 39 a citovaná judikatúra

5. V prípade doručenia žaloby kanceláriou Súdu pre verejnú službu žalovanému doporučenou poštovou zásielkou sa za deň doručenia, od ktorého začínajú plynúť lehoty, sa považuje deň, keď adresát potvrdil prijatie doporučenej poštovej zásielky, ktorá mu bola zaslaná.

(pozri body 69 a 70)

Odkaz:

Všeobecný súd, 23. marca 2010, Marcuccio/Komisia, už citované, bod 64 a citovaná judikatúra